

Sygn. akt IV W 1203/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie IV Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Kowalczyk

Protokolant: Paulina Puzia

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniu: 07.12.2017r.

sprawy **T. K.**

syna R. i E. z d. G.

ur. (...) w C.

obwinionego o to, że:

W dniu 27 lutego 2017 roku w W. na ul. (...) znajdując się pod wpływem środka odurzającego, prowadził pojazd mechaniczny marki V. o nr rej. (...).

tj. o wykroczenie z art. 87 § 1 k.w.

orzeka:

I. Obwinionego **T. K.** uznaje za winnego, tego, że w dniu 27 lutego 2017r. w W. na ul. (...) znajdując się w stanie po użyciu ziela konopi innych niż włókniste należącego do środków odurzających z grupy I-N i IV-N, prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki V. o nr rej. (...) tj. czynu z art. 87§1 kw i za to skazuje go i wymierza mu karę grzywny w wysokości 1000 zł. (jeden tysiąc złotych);

II. Na podstawie art.82§3 k.p.w. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza obwinionemu dzień zatrzymania w dacie 27.02.2017r. od godz. 01:00 do godz. 15:55 przyjmując za równoważny grzywnie w wysokości 200 zł. (dwustu złotych);

III. Na podstawie art. 87§3 k.w. w zw. z art. 29§1i2 k.w. orzeka wobec obwinionego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;

IV. Na podstawie art. 29 § 4 kw na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza obwinionemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 lutego 2017 roku do dnia 07 grudnia 2017 roku;

V. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.485,21 zł. (jeden tysiąc czterysta osiemdziesiąt pięć złotych i dwadzieścia jeden groszy) tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 100 zł. (sto złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt IV W 1203/17

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lutego 2017 roku około godziny 00:05 w W. funkcjonariusze Policji M. S. oraz L. Ż. pełniący tego dnia służbę patrolową radiowozem oznakowanym otrzymali drogą radiową od operatora zlecenie udania się na

ul. (...), gdzie według zgłaszających pasażerów miał przebywać nietrzeźwy bądź znajdujący się w stanie po użyciu podobnie działającego do alkoholu środka kierowca taksówki. Po przybyciu na miejsce funkcjonariusze spostrzegli zaparkowany pojazd marki V. o nr rej. (...), przy którym znajdowało się czterech pasażerów, oraz kierujący w/w autem, którym po wylegitymowaniu okazał się być T. K.. Ponieważ zastane osoby oświadczyły, że styl jazdy kierującego T. K. może wskazywać na to, że znajduje się on w stanie nietrzeźwości lub pod po użyciu podobnie działającego do alkoholu środka, kierujący został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Ponieważ wynik badania wskazał 0,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś kierujący w dalszym ciągu przejawiał nieracjonalne zachowanie, posiadając przy tym wahania nastroju, w tym mając przekrwione gałki oczne, będąc rozweselony i wykazując wyraźne zaburzenie koordynacji ruchowej oraz posiadając wysuszoną błonę śluzową jamy ustnej, w stosunku do kierującego zachodziło podejrzenie, iż może on znajdować się po użyciu podobnie działającego do alkoholu środka. W tym celu funkcjonariusze za pomocą narkotestu O. wykonali badanie na zawartość narkotyków w organizmie kierującego T. K.. W wyniku przeprowadzonego badania stwierdzono, że w organizmie T. K. znajduje się narkotyk (...). Z uwagi na powyższą okoliczność, po przekazaniu samochodu osobie wskazanej przez kierującego, T. K. udał się wraz z funkcjonariuszami Policji do Szpitala (...) (...), gdzie została pobrana od niego próbka moczu, a następnie do Szpitala (...) na ul. (...) w W., gdzie od kierującego pobrano krew. W związku z potwierdzeniem obecności w organizmie kierującego narkotyków, T. K. odebrano za pokwitowaniem prawo jazdy, zaś on sam został zatrzymany a następnie osadzony w Pomieszczeniu Dla Osób Zatrzymanych w (...) W. (...).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie następującego materiału dowodowego: zeznań świadka M. S. (k. 16v, 75); notatki urzędowej (k. 1 – 1v); wyników badań (k. 7); zlecenia pobrania próbki moczu (k. 8); opinii z zakresu badań fizykochemicznych (k. 32 - 34); protokołu zatrzymania osoby (k. 2); zlecenia przeprowadzenia badań (k. 5 - 6); protokołów badania śliny (k. 9 - 10); oświadczenia (k. 12); protokołu przeszukania osoby (k. 13 - 14); kserokopii prawa jazdy (k. 19 - 20); zaświadczenia potwierdzającego tożsamość (k. 23); oraz protokołu pobrania krwi (k. 35). Zeznania świadka L. Ż. (k. 75) miały charakter uzupełniający.

Obwiniony T. K. podczas dwukrotnego przesłuchania (k. 26, 49) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Sąd zważył co następuje:

Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom obwinionego T. K. (k. 26, 49) w zakresie w jakim nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Brak przyznania się do winy przez obwinionego jest bowiem sprzeczny nie tylko z zeznaniami złożonymi przez świadka M. S., której sąd dał wiarę, ale przeczy takiemu stanowisku obwinionego także całkowicie treść opinii z zakresu badań fizykochemicznych oraz wynik badania moczu obwinionego wykonany w Szpitalu (...).

Zarówno wina obwinionego T. K. jak i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą najmniejszych wątpliwości. O popełnieniu przez obwinionego wykroczenia świadczą bowiem zeznania przesłuchanego w przedmiotowej sprawie świadka M. S., które w powiązaniu z nieosobowym materiałem dowodowym zawartym w aktach, w szczególności z opinią z zakresu badań fizykochemicznych oraz wynikiem badania moczu wykonanym w Szpitalu (...) tworzą jasny obraz krytycznego zdarzenia.

W ocenie sądu w pełni wiarygodnym dowodem w sprawie są zeznania świadka M. S. (k. 16v, 75) funkcjonariusza Policji, która podczas pełnienia służby w patrolu zmotoryzowanym wspólnie z funkcjonariuszem L. Ż. dokonała wylegitymowania, a następnie przebadania obwinionego na okoliczność jego znajdowania się w stanie po użyciu alkoholu oraz podobnie działającego do niego środka. Z zeznań świadka bezsprzecznie wynika, że o ile w chwili przybycia na miejsce i zbadania obwinionego na zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu urządzenie kontrolno – pomiarowe służące do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu wykazało wynik negatywny, to jednak po przebadaniu obwinionego testem O., a więc testem narkotykowym wynik badania okazał się pozytywny, wykazując obecność w organizmie obwinionego narkotyku THC. Nadto jak wynika z treści zeznań złożonych przez świadka obwiniony od chwili przybycia na miejsce funkcjonariuszy do czasu jego wylegitymowania

nigdzie się nie oddalał i przez cały ten czas pozostawał w zasięgu wzroku obydwu funkcjonariuszy, a co więcej podczas rozpytania przyznał, że dzień wcześniej zażywał narkotyki w postaci marihuany. Jednocześnie z tak złożonych zeznań przez M. S. wynika, że celem wykonania badania potwierdzającego zawartość narkotyków w organizmie obwinionego funkcjonariusze udali się wraz z nim najpierw do Szpitala (...), gdzie została pobrana od niego próbka moczu, a następnie do Szpitala na ul. (...), gdzie od obwinionego pobrano krew. Sąd nie widzi żadnych podstaw do zakwestionowania prawdziwości przytoczonych przez świadka okoliczności, a tym samym ich niezgodności z rzeczywistością z uwagi na fakt, że zeznania te znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach nieosobowych w szczególności w wynikach badań laboratoryjnych moczu pobranego od obwinionego oraz opinii z zakresu badań fizykochemicznych. Zważyć także należy, że M. S. jest osobą obcą dla obwinionego i nie posiada jakiegokolwiek powodu, aby fałszywie go obciążać, pomawiając go o coś czego się nie dopuścił, a tym samym doprowadzając do jego celowego ukarania.

Zawarty w aktach sprawy wynik badań laboratoryjnych (k. 7) dowodzi, że w pobranej od obwinionego w Szpitalu (...) (...) próbce moczu znajdowała się zawartość Cannabinoli.

Również treść opinii z zakresu badań fizykochemicznych (k. 32 - 34) wskazuje, iż znajdował się w chwili czynu w stanie po użyciu środka odurzającego Z przeprowadzonych badań fizykochemicznych we krwi pobranej od obwinionego w dniu zdarzenia (protokół pobrania krwi k. 35) stwierdzono obecność narkotyku THC o stężeniu poniżej 1,0 ng/ml będącego głównym składnikiem psychoaktywnym produktów ziela konopi innych niż włókniste, a więc środka odurzającego z grupy I – N i IV – N ujętym w załączniku nr 1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz jego metabolit kwas 9 – karboksy – THC o stężeniu 5,2 ng/ml, co zgodnie z treścią opinii świadczy o zażyciu przez obwinionego przetworów ziela konopi innych niż włókniste. Jak wynika z treści opinii obecność powyższego narkotyku we krwi obwinionego w stężeniu poniżej 1,0 ng.ml, świadczy jednoznacznie, że obwiniony w dniu zdarzenia był w stanie po jego użyciu.

Zeznania świadka L. Ż. (k. 75) funkcjonariusza Policji miały charakter uzupełniający w sprawie niniejszej. Świadek z uwagi na znaczny upływ okresu czasu jaki nastąpił od krytycznego zdarzenia do czasu składania zeznań na rozprawie przed sądem nie pamiętał już jego szczegółów, co jest zrozumiałe jeżeli weźmie się pod uwagę ilość analogicznych tego typu interwencji w tym w szczególności okoliczność, że nie składał on zeznań podczas czynności wyjaśniających prowadzonych w sprawie. W/w świadek w trakcie przesłuchania z uwagi na upływ czasu, nie dysponował już wiedzą istotną dla przedmiotowego postępowania. Po okazaniu mu protokołu zatrzymania obwinionego potwierdził jedynie widniejący na tym dokumencie swój podpis jako osoby uczestniczącej w zdarzeniu, jednak nie pamiętał okoliczności zdarzenia.

Sąd zaliczył w poczet materiału dowodowego, dowody w postaci :notatka urzędowa (k. 1 – 1v), protokół zatrzymania osoby (k. 2), zlecenia przeprowadzenia badań (k. 5 - 6), zlecenie pobrania próbki moczu (k. 8), protokoły badania śliny (k. 9 - 10), oświadczenie (k. 12), protokół przeszukania osoby (k. 13 - 14), kserokopia prawa jazdy (k. 19 - 20), zaświadczenie potwierdzające tożsamość (k. 23), postanowienie o umorzeniu dochodzenia (k. 44), oraz informacja z (...) (k. 71) i informacja z KRK (k. 72) nie znajdując podstaw do zakwestionowania prawdziwości treści w nich zawartych.

Uwzględniając powyższe sąd uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 87 § 1 k.w. Zarówno sprawstwo, wina jak i wszystkie okoliczności zdarzenia w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie budzą najmniejszych nawet wątpliwości.

Bezspornym jest bowiem, że obwiniony w dniu 27 lutego 2017 roku w W. na ul. (...) znajdując się w stanie po użyciu THC tj. środka psychotropowego należącego do grupy I – P ujętego w załączniku nr 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki V. o nr rej. (...).

W tym miejscu należy wskazać, że sąd nieprecyzyjnie zmieniając opis czynu wskazał narkotyk, który w rzeczywistości znajdował się w organizmie obwinionego. Jak bowiem wynika z treści sporządzonej w przedmiotowej sprawie opinii z zakresu badań fizykochemicznych we krwi pobranej od obwinionego w dniu zdarzenia stwierdzono obecność

narkotyku THC, a więc środka psychotropowego z grupy I – P ujętego w załączniku nr 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, którego stężenie wyniosło poniżej 1,0 ng/ml. THC jest jedynie głównym składnikiem psychoaktywnym produktów ziela konopi innych niż włókniste, a więc środka odurzającego z grupy I – N i IV – N ujętym w załączniku nr 1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Jednocześnie jak wynika z treści opinii obecność powyższego narkotyku we krwi obwinionego w stężeniu poniżej 1,0 ng/ml, świadczy jednoznacznie, że obwiniony w dniu zdarzenia był w stanie po użyciu THC. Powyższe zachowanie obwinionego wypełnia zatem znamiona czynu z art. 87 § 1 k.w. albowiem zawartość narkotyku w jego organizmie stanowiła granicę analityczną dotyczącą progów dla stanu po użyciu którego wartość stężenia progowego we krwi przyjęta jest od 1,0 do 2,5 ng/ml. Nie budzi przy tym jakichkolwiek wątpliwości, że badanie obwinionego przeprowadzone zostało w sposób prawidłowy, a uzyskany wynik jednoznacznie wskazał, że badany kierowca tj. obwiniony T. K. znajdował się w stanie po użyciu podobnie działającego do alkoholu środka w postaci THC.

Przy wymiarze kary jako okoliczności łagodzące sąd potraktował dotychczasową niekaralność obwinionego za przestępstwa (dane o karalności k. 72), natomiast jako okoliczność obciążającą potraktował trzykrotna karalność za wykroczenia drogowe (informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy o ruchu drogowym k. 71).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył obwinionemu T. K. karę grzywny w wysokości 1 000 złotych, uznając ją za adekwatną zarówno do stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, jak również realizującą swoje cele w zakresie zapobiegawczego i wychowawczego oddziaływania na osobę obwinionego. Tak wymierzona kara będzie nadto sprawiedliwa w odczuciu społecznym.

Sąd na mocy art. 87 § 3 k.w. w zw. z art. 29 § 1 i 2 k.w. orzekł wobec obwinionego obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Sąd ustalając wysokość obowiązywania tego środka karnego kierował się nie tylko stanem w jakim znajdował się obwiniony, który zresztą był na tyle znaczny, że wpływał zarówno na sposób prowadzenia przez niego pojazdu jak i jego wygląd oraz zachowanie, ale również wziął pod uwagę jego wcześniejszą karalnością za wykroczenia. Okres 1 roku jest zatem w realiach niniejszej sprawy absolutnie adekwatny do wagi czynu i postawy obwinionego oraz konieczny dla zapewnienia bezpieczeństwa innym uczestnikom biorącym udział w ruchu drogowym. Zdaniem Sądu konieczne jest przynajmniej w takim czasokresie wyeliminowanie obwinionego od kierowania pojazdami mechanicznymi, albowiem reprezentuje on taki stopień nieodpowiedzialności, że kierowanie przez niego pojazdami godzi w zdrowie i życie innych uczestników ruchu drogowego, których ochrona jest obowiązkiem organów państwa. Tym bardziej, że obwiniony jako kierowca zawodowy posiadając jeden ze środków transportu miejskiego (taksówka) swoim zachowaniem stworzył zagrożenie dla pasażerów korzystających z jego usługi, bowiem to oni zauważyli jego niewłaściwe zachowanie i powiadomiły Policję. Tak orzeczony środek karny zapewni zatem bezpieczeństwo innym uczestnikom biorącym udział w ruchu drogowym, a jednocześnie będzie stanowić istotną dolegliwość dla obwinionego uświadamiając mu wagę i znaczenie naruszonych przez niego przepisów i w efekcie zapobiegnie popełnieniu ich w przyszłości.

Na poczet orzeczonej kary grzywny stosownie do dyspozycji art. 82 § 3 k.p.w. sąd zaliczył także okres rzeczywistego pozbawienia wolności obwinionego w niniejszej sprawie tj. w dniu 27.02.2017r. od godz. 01:00 do godz. 15:55.

Na poczet orzeczonego środka karnego stosownie do dyspozycji art. 29 § 4 k.w. sąd zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 lutego 2017 roku do dnia 07 grudnia 2017 roku.

O kosztach postępowania sąd orzekł stosownie do dyspozycji art. 118 § 1 k.p.w. w zw. z art. 627 k.p.k. uznając, iż obecna sytuacja majątkowa i finansowa obwinionego biorąc pod uwagę wysokość orzeczonej kary grzywny, nie uzasadnia zwolnienia obwinionego od obowiązku ich poniesienia.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w wyroku.